

Hrad Kámen, Kámen u Pacova
tel.: 0365/ 43 66 19
park celoročně volně přístupný
hradní expozice otevřena denně kromě pondělí,
IV a X 9-16 hod, V až IX 9-17 hod

Doprava: po silnici 19
autobusové spojení: linka Pelhřimov-Pacov, dálkové spoje Brno-Tábor-Strakonice, Jihlava-Tábor-Plzeň

Pozoruhodnosti v okolí:

Černovice - barokní kostel s cennými freskami,
zámek (dnes sociální ústav mládeže)
Chýnov - vila sochaře Fr. Bílka, Chýnovské jeskyně
Obrataň - úzkokolejná dráha do Jindř. Hradce,
uvedená do provozu v r. 1906
Pacov - centrum města, kostel sv. Michala, bývalý
klášterní kostel sv. Václava, muzeum Ant. Sovy
Proseč-Obořiště - Havlíčkův buk v zámeckém parku
Sudkův důl - středověká tvrz v údolí Josafat

Informace:

, Informační středisko, Pelhřimov,
Masarykovo nám. 1, tel.: 0366/32 69 24

Městské kulturní středisko, Pacov,
Španovského 319, tel.: 0365/44 22 16

Muzeum Ant. Sovy Pacov,
Hronova 273, tel.: 0365/44 21 93,
otevřeno denně,
po-pá: 8-11.30 12.30-15,
so: 10-12, ne: 14-16

Železniční stanice Obrataň,
tel.: 0365/49 41 14

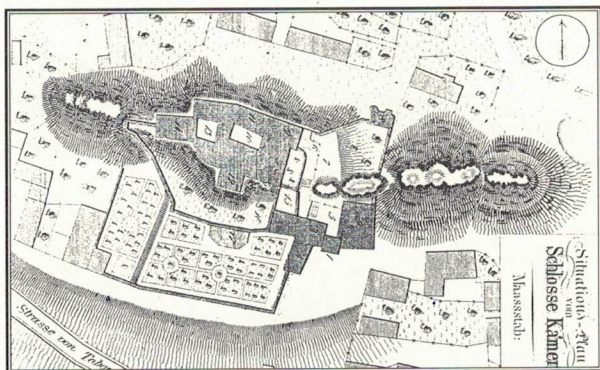
Vydal Státní hrad Kámen
394 13 Kámen I

Vytiskla Nová tiskárna Pelhřimov s. r. o.

Park hradu Kámen

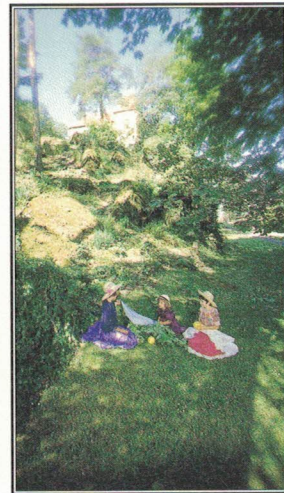
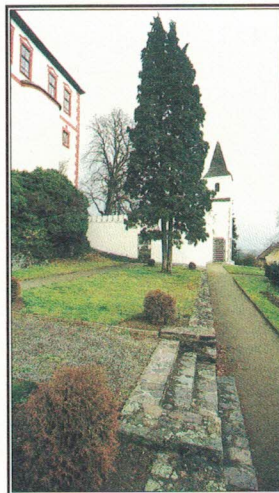
Uhlavní silnice z Pelhřimova do Tábora se 5 km jižně od Pacova vypíná na výrazné skále hrad Kámen ve stejnojmenné obci. Doložená písemná zpráva potvrzuje jeho existenci v roce 1316. V průběhu věků se střídali majitelé, původně gotický hrad byl opakovaně přestavován a také se měnila tvář hradního okolí. Po zrušení rozsáhlého lemu hradeb vznikla klasicistní zahrada doplněná romantizujícími prvky. Další významnou částí bylo využití kamenného masivu, na kterém vzniklo alpinum a volně navázal menší park.

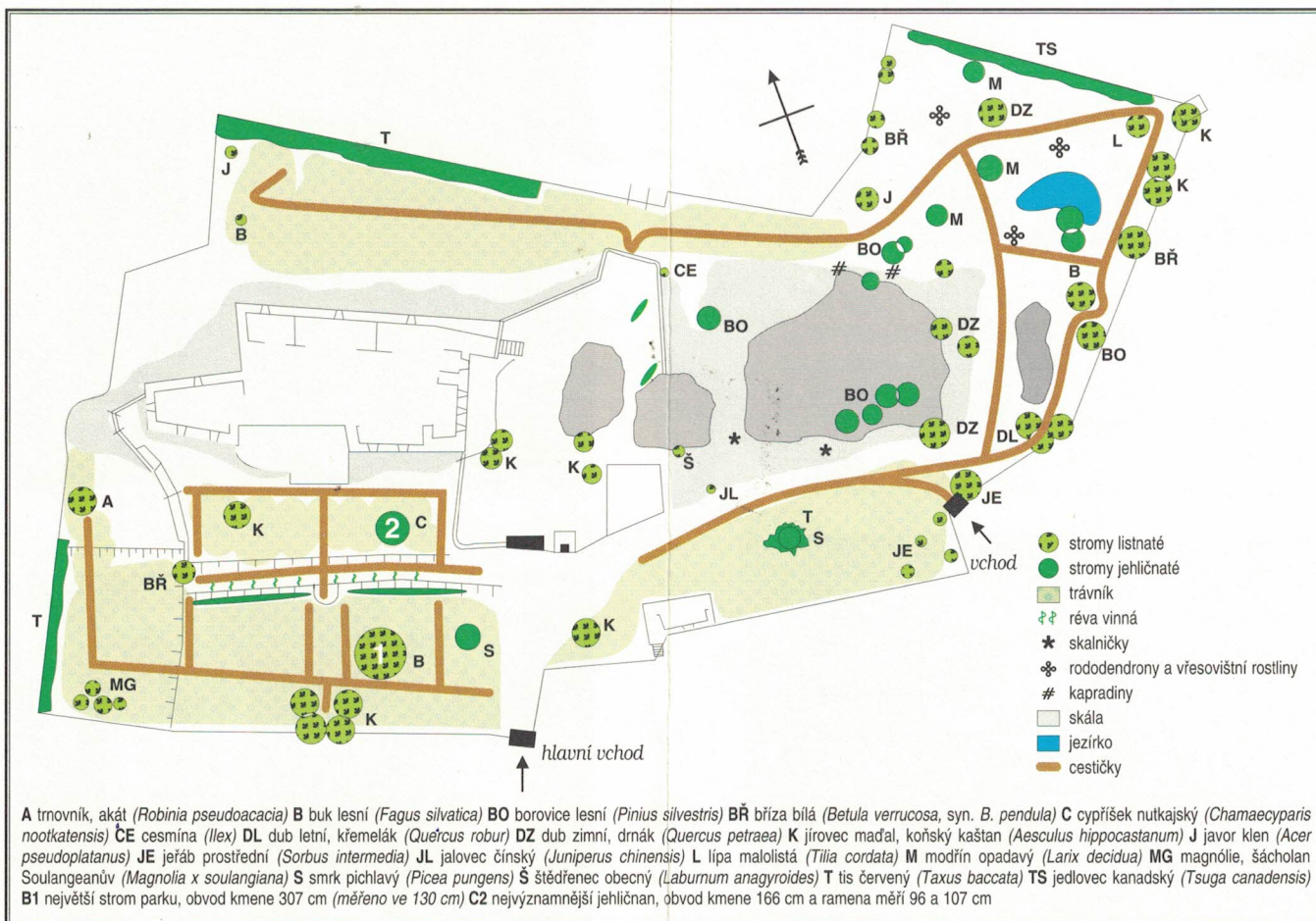
Dochovaný historický plánek zahrady podle knihy F. A. Hebera z r. 1848

Hrad Kámen obepíná skalní útvar z amfibolitu, který vyčnívá z okolního rulového území. Výškový bod na hradě má hodnotu 506 m n.m. Záhřevná skála a příznivá expozice částečně chráněná zbytky opevnění vytváří vhodné podmínky pro širší spektrum rostlin, včetně některých citlivějších (např. magnolie, cesmína, vinná réva).

Po vyvlastnění hradu r.1948 zahrada chátrala, zarůstala plevelem a náletovými dřevinami, především jasany, akáty a černým bezem. Z celé zahrady bylo nejpečlivěji ošetřováno alpinum, ale i zde po roce 1966 byla údržba zanedbána a vzácnější druhy rostlin postupně vymizely. Až v roce 1973 byl vypracován návrh rekonstrukce a sadových úprav od Ing. V. Ondřejové a Ing. J. Ondřeje. V původním parku významnou kosterní část zeleně tvořily jilmky, které zcela podlehly zhoubnému onemocnění grafioza a musely být v plném rozsahu pokáceny. Celkem uhynulo 45 jilmů. Z dalších stromů zde zůstalo pouze

několik hodnotných jedinců. Z původních stromů má největší význam mohutný buk (*Fagus sylvatica*) na jižní straně zahrady a otužilý cypríšek nutkajský (*Chamaecyparis nootkatensis*) na jižní terase pod hradní skálou. Dále zde najdeme jednu skupinu a několik soliterních kaštanů, dva vysoké stříbrné smrky (*Picea pungens*) a v rohu zahrady je zakonzervovaný dožívající starý akát (*Robinia pseudoacacia*). Rekonstrukci v sedmdesátých letech byly založeny pásy keřů, stěny a svah z tisů (*Taxus*

baccata). V nejteplejší jižní části zahrady chráněné zdi rostou i čtyři magnólie a skupina pivoněk. Na prahu alpina se rozprostírá mohutný jalovec (*Juniperus chinensis* 'Pfitzeriana') a skupinka zimoztrázů (*Buxus sempervirens*) a košatý janovec. Na vrcholu skal dotváří siluetu borovice lesní (*Pinus silvestris*). Přimo u bočního vchodu roste méně častý jeřáb prostřední (*Sorbus intermedia*) s jedlými plody, který se se příležitostně vysazoval do zahrad. Volné přírodní zátíši z dubů, borovic, kosodřeviny, modřínů a javorů, prosvětlené břizou, obrůstají větší plochy rododendronů, které přecházejí ve skupinky dalších vřesovištních rostlin - azalek, vřesů, vřesovců, mamoty

(*Kalmia*), dále hebe a různých druhů nízkých brslenů (*Euonymus fortunei*). K odpočinku zve prostor kolem jezírka, tajemně působí skalní partie dokreslené kapradinami. Z nových výsadeb zde nalezneme podél plotu jedlovce kanadské (*Tsuga canadensis*). U zdi sklepního klenutí zapuštěného do skály, které vytváří dojem jeskyně roste cesmína. Po úpatí kamenného masivu se vine pěšina lemovaná skupinami keřů na poslední odpočívadlo, kde roste javor klen (*Acer pseudoplatanus*) a mladý buk (*Fagus sylvatica*). Přimo v předhradí u vstupu do budovy jsou dvě skupiny borovic, které upoutají především svým celkovým habitem a ojiněnými jehlicemi se slzičkami pryskyřice.

Vzpomínkou na historické výsadby i veselé hodo-
vání je malá vinice, založená v roce 1999 na výhřevné
jižní straně. Roste zde několik interspecifických odrůd
révy vinné, které lze v zásadě pěstovat bez chemické
ochrany a jsou odolné vůči mrazu.

Park je celoročně otevřený a volně přístupný pro
veřejnost. Pozoruhodný je zejména na jaře v době
kvetení rododendronů a azalek, kdy pohled dokresluje
i rozkvetlé alpinum na hradní skále. Koncepte výsadby
přesto nabízí zajímavé pohledy a zákoutí po celý rok,

zda to je vůně levandule a kvetoucí trvalky v kontrastu
s chladivým mechem a svěžím kapradím v parném létě
anebo barevné plody jeřábů a čtýných keřů s pásy
kvetoucích vřesů, doplněné pestrou paletou podzimního
listí, či v zimě rudé bobule cesmíny probleskující
z temné hradby zeleně, potažené bělostnou jinovatkou.
Kromě flóry je zahrada také domovem mnoha ptáků,
kteří zde nacházejí útočiště.

